Chương 121: Charlotte Dừng Lại Điii

(Số từ: 3152)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

11:55 AM 21/09/2025

Tôi không biết phải làm gì, nên tôi cứ liều lĩnh lên tầng 7 và gõ cửa phòng sinh hoạt câu lạc bộ "Nguyệt báo Lớp Royal".

Cộc, cộc!

Nếu họ không có ở đó, tôi định sẽ đi khắp các lớp để tìm, nhưng cánh cửa lại mở ra. Phòng sinh hoạt câu lạc bộ này chắc chắn nhỏ hơn của Grace, nhưng vẫn khá rộng vì dù sao đây cũng là Lớp Royal.

Có ba người đang ngồi tại một cái bàn trông giống bàn họp. Người mở cửa là một anh chàng trông có vẻ là tiền bối.

"Cậu là... Reinhardt?"

"À phải."

Tôi định bụng sẽ hét lên điều gì đó như, "Mấy thằng khốn các người nghĩ mình đang làm cái đéo gì thế hả?!"

Thế nhưng, những người có vẻ là thành viên của câu lạc bộ đó lại mang vẻ mặt ủ rũ, và đương nhiên, còn một người nữa chắc chắn không phải thành viên của câu lạc bộ này.

"...Reinhardt."

Charlotte, tay phải chống cằm, ngồi ở bàn, nhìn tôi như thể tôi là một kẻ thảm hại.

"Haa... Cậu thật sự đến tận nơi sao?"

Charlotte lắc đầu thất vọng như thể cô thực sự thất vọng.

Tất cả các tiền bối ngồi đối diện Charlotte đều im bặt. Họ bị bao trùm bởi một bầu không khí khá trang nghiêm. Chuyện gì vậy? Sao cô lại ở đây?

"Sao cậu lại ở đây?"

"...Tôi chắc chắn cậu sẽ đến đây để gây sự, nên tôi đến trước để ngăn cậu trước khi cậu phá hủy mọi thứ."

"Aaa."

Charlotte đã đoán trước được hành động của tôi. Nhưng tôi đã cố kiềm chế trước mà nha? Tôi chỉ tức giận đến vậy vì Harriet cứ khích tôi thôi đấy?

...Dù sao, tôi cũng đã đến đó, nên chắc Charlotte đã đoán đúng tôi.

Cô đến trước, dự đoán rằng tôi sẽ làm loạn lên. Nhưng vẫn thật đáng sợ khi cô có thể đoán chính xác đến vậy.

Dù mấy người kia là tiền bối của chúng tôi, nhưng tất cả đều đông cứng—có lẽ vì Công chúa Điện hạ lại đến phòng sinh hoạt của họ. Charlotte khẽ mim cười khi nhìn tờ báo hàng tháng được xuất bản ngày hôm đó đang nằm trên bàn.

"Tất nhiên, tôi cũng đến đây vì tôi nhận thấy bài báo này khác xa so với những gì tôi đã nói trong cuộc phỏng vấn."

Tôi cảm nhận được tất cả các tiền bối đều giật mình trước những lời đó. Đứng trước Charlotte, người có địa vị cao hơn họ rất nhiều, họ giống như chuột trước mèo. À, mà câu lạc bộ đó chỉ có ba thành viên thôi sao? Lớp Royal có rất ít học viên, nên điều đó có lẽ không quá ngạc nhiên.

Charlotte mim cười và nhìn vào mắt từng người một.

"Các tiền bối, tôi chắc chắn đã nói những điều đại loại như Reinhardt là một người tốt trong cuộc phỏng vấn. Vậy mà sao nội dung lại thành ra thế này?"

Charlotte khi tức giận đã đáng sợ, nhưng khi cô mim cười như vậy cũng đáng sợ theo một cách riêng. Nỗi rợn tóc gáy này khác với của Bertus.

Một trong số họ lên tiếng đáp lại câu hỏi chất vấn của Charlotte.

"C-chuyện đó... Khi tôi tổng hợp câu trả lời của tất cả các cuộc phỏng vấn của năm nhất, có vẻ như rất nhiều người sợ Reinhardt và... Chúng tôi muốn tập trung vào những điều không được nói ra."

"À, vậy là vì khoảng cách đó mà mấy người cảm thấy, và đã viết một bài báo suy đoán rằng Reinhardt có thể bắt nạt bạn cùng lớp và những thứ khác nữa?"

"Đó không chỉ là suy đoán đơn thuần; chúng tôi đánh giá hầu hết những điều đó là sự thật..."

Họ dường như chuyển đổi giữa cách nói chuyện lịch sự và thân mật rất nhiều, và người vừa nói chuyện cảm thấy cực kỳ lịch sự nhưng vẫn nói chuyện một cách thân mật.

"Các người đang nói rằng đã chọn những sự thật không chắc chắn mà bản thân suy luận từ những lời không được nói ra thay vì nội dung chắc chắn của các cuộc phỏng vấn sao? Mấy người chỉ chọn một vài thông tin tình huống không chắc chắn và xây dựng bài báo xung quanh đó..."

"K-Không phải vậy!"

Hội trưởng cắt ngang lời Charlotte khi cô vẫn đang nói, nhưng cô vẫn mim cười.

"Dù sao đi nữa, các người đã hoàn toàn phót lờ việc tôi nói trong cuộc phỏng vấn rằng Reinhardt là một người chân thành và tốt đúng không?"

Vấn đề không phải là mấy người đã xúc phạm Reinhardt mà là các người đã phót lờ lời nói của Công chúa Điện hạ, mấy người biết không?

Đó là những gì cô muốn nói.

Đáng sợ thật.

Đôi khi cô còn đáng sợ hơn cả Bertus nữa!

$$\diamond$$
 \diamond \diamond

"C... Chuyện đó... Chuyện đó..."

"Tất nhiên, đúng là Reinhardt chỉ thân với các nữ sinh. Trên thực tế, vì cậu ấy gây ra hết rắc rối này đến rắc rối khác vào đầu học kỳ, hình ảnh một đứa trẻ hư đã in sâu vào tâm trí mọi người."

Sao cậu lại đột nhiên nói mấy cái này?! Nếu cậu muốn xúc phạm tôi, ít nhất hãy nhìn tôi đi! Cảm giác như cậu đang nói chuyện với người khác, nên nó càng đau hơn!

"Nhưng kể từ đó, cậu ấy không gây ra bất kỳ rắc rối nào, và tôi không nghĩ Reinhardt thực sự là một kẻ dâm đãng. Cậu ấy chỉ duy trì những tình bạn trong sáng với những người thân thiết thôi."

Đây là củ cà rốt sau cây gậy phải không?

Dù sao, Charlotte đã đoán trước rằng tôi sẽ đến và lật tung nơi này lên. Dù sao cô cũng lo lắng cho tôi, nên cô đã hành động trước để gặp tôi ở đó.

Tôi rất biết ơn, dù cảm thấy hơi phức tạp, vì dường như Charlotte vẫn coi tôi là một tên khốn điên rồ.

"Tôi nghĩ đó là một hành vi rất tồi tệ khi làm tổn thương các cá nhân học viên bằng cách đưa ra những thông tin không chắc chắn như vậy."

Họ đã xuất bản một số lời lăng mạ về tôi, và cho dù họ là một câu lạc bộ học viên hay không, họ vẫn xuất bản một tờ báo hàng tháng. Đối với Charlotte, việc họ đưa tin dựa trên những suy diễn thay vì sự thật dưới danh nghĩa báo chí là điều không thể chấp nhận được.

Các tiền bối lắng nghe cô, trông còn lo lắng hơn cả khi bị giáo viên mắng.

"Tôi không biết tại sao các người lại viết một bài báo như vậy về Reinhardt; tuy nhiên, không có luật nào cấm mấy người làm như vậy... Trừ khi các người đã làm những điều tương tự trước đây."

Charlotte nhìn về phía hội trưởng và nháy mắt.

"Các người có giữ những ấn phẩm cũ không? Tôi muốn xem chúng."

"Ư, à... Có ạ..."

Nhìn vào tình hình, rõ ràng là Hoàng tử và Công chúa dường như tuân thủ các quy tắc của Temple nhưng lại không hề tuân thủ.

Ở Temple, có một hệ thống phân cấp giữa tiền bối và hậu bối, nhưng Công chúa, người có địa vị quá cao, đã ra lệnh cho học viên năm tư đó mà không chút do dự, dù đó chỉ là một yêu cầu mang tính hình thức.

Hội trưởng đưa cho Charlotte những số báo "Nguyệt báo Lớp Royal" trước đó mà họ giữ trong phòng sinh hoạt câu lạc bộ. Charlotte yêu cầu tôi ngồi cạnh mình, đề nghị chúng tôi cùng nhau xem qua chúng.

Thế là tôi và Charlotte cùng nhau xem qua những ấn phẩm trước đó. Có vẻ như cô muốn xem liệu họ có bôi nhọ bất kỳ ai khác bằng cách lan truyền những tin đồn độc hại mà không có cơ sở xác đáng như họ đã làm với tôi không.

Nếu Charlotte xác định rằng câu lạc bộ đã nhiều lần vượt quá giới hạn, liệu cô có loại bỏ nó bằng cách nào đó không?

Lật... lật...

"Hừm... Đây là một tờ báo hàng tháng chỉ có sẵn bên trong Lớp Royal nhỉ?"

"Ò, vâng. Đúng vậy ạ..."

"Có nhiều người đọc nó không?"

Charlotte không ngừng đặt câu hỏi trong khi đọc các bài báo.

"À... Thành thật mà nói, hầu như không có ai đọc nó cả... Nhưng vẫn có một vài người đọc khi một số báo mới được xuất bản..."

"Thực ra, ngay cả khi họ có xem qua, họ cũng có xu hướng thích đọc tờ báo tuần Temple Times hơn, chứ không phải của chúng tôi."

Trong khi hội trưởng lầm bẩm, một tiền bối khác xen vào.

Mấy người này đánh giá chính xác giá trị các ấn phẩm của họ. Hội trưởng lườm người tiền bối kia, người đột nhiên xen vào như thể anh ta đang nói điều vô nghĩa. Họ vẫn có một chút tự hào về những gì họ đã làm.

"Vậy... Đây là một tờ báo mà người ta sẽ không đọc trừ khi họ tò mò về tin tức nội bộ của Lớp Royal. Nó cũng là một tờ báo hàng tháng, và ngay cả những người quan tâm đến nó cũng thích đọc tờ báo tuần được xuất bản bởi một câu lạc bộ lớn hơn gọi là Temple Times hơn là ấn phẩm nội bộ này đúng không?"

"H-họ chắc chắn có nhiều thành viên hơn chúng tôi... Vì vậy bọn tôi thậm chí không thể cạnh tranh với trình độ viết và lượng thông tin của họ."

Đó là một tờ báo hàng tháng, nhưng hầu như không có ai đọc. Trên thực tế, nếu mọi người muốn có một số thông tin, họ thà đọc tờ báo tuần được tạo ra bởi một số lượng người lớn hơn nhiều so với tờ báo hàng tháng chỉ có ba người làm—điều đó là quá rõ ràng.

Nó thậm chí không thể được gọi là một tờ báo lá cải hạng ba. Ngay từ đầu đã không có ai đọc, vậy tại sao họ lại xuất bản một cái gì đó về tôi trong đó? Họ muốn thu hút người đọc. Các học viên năm nhất biết họ sẽ đưa tin về tôi, nên tất cả họ đều đọc tờ báo của họ, và những tiền bối tò mò về tôi hoặc không thích tôi có khả năng cũng sẽ đọc nó.

Charlotte thở dài.

"Tôi khá mừng vì điều đó. Tất cả nội dung của các người đều là những báo cáo suy đoán kỳ lạ, đầy rẫy những thuyết âm mưu và bằng chứng tình huống... Nếu mọi người thực sự tin vào những thứ này, nó sẽ gây ra rất nhiều rắc rối..."

Charlotte tiếp tục nói trong khi đọc các bài báo, rồi cô đột nhiên nín thở.

Cô đang đọc ấn phẩm tháng trước, tháng Năm.

Cuộc tấn công vào Đế đô, tại sao nó lại xảy ra?

Cuộc tấn công vào Đế đô, được cho là do ác quỷ gây ra, đã gây ra sự hỗn loạn lớn ở Đế đô cũng như toàn bộ Đế quốc. Vụ việc này được cho là do tàn dư của Ma giới gây ra, và dù đã có thông báo rằng chúng hiện đang bị truy lùng, nhưng vẫn chưa có manh mối hay tin tức nào về việc bắt được thủ phạm cho đến bây giờ, khoảng một tháng sau vụ việc. Tuy nhiên, chúng ta thậm chí còn chưa xem xét những câu hỏi rất cơ bản mà chúng ta nên hỏi. Lần này, ngoài danh tính và mục đích của thủ phạm, chúng tôi muốn xem xét một số câu hỏi mà chính quyền đã không đưa ra.

Vụ việc diễn ra vào ban đêm, lợi dụng những giờ tối tăm khi tất cả công dân của Đế đô đều đang ngủ say. Chúng tôi có một cái nhìn tổng quan ngắn gọn về các sự kiện. Chúng dường như đã đụng độ với Thần Điện Hiệp Sĩ trước trụ sở của họ và trốn thoát bằng cách chiếm lấy Cổng Dịch Chuyển nằm ở đó. Nhưng, tại sao lực lượng chính của Thần Điện Hiệp Sĩ lại ở bên ngoài vào đêm đó? Thần Điện Hiệp Sĩ đã không đưa ra tuyên bố của họ về điều này. Họ không đề cập đến bất cứ điều gì khác ngoài việc tuyên bố rằng họ đã bị tấn công. Vì vậy, việc tự hỏi tại sao đơn vị tinh nhuệ nhất của Thần Điện Hiệp Sĩ lại đi lang thang bên ngoài trụ sở của họ vào đêm khuya là điều đương nhiên. Câu hỏi này cần một câu trả lời.

Do đó, sau khi suy ngẫm sâu sắc về vấn đề này, người ta có thể đi đến kết luận rằng phải có một lý do khác đằng sau cuộc tấn công của ác quỷ vào Thần Điện Hiệp Sĩ.

Charlotte im lặng sau khi nhìn vào bài báo.

Tại sao các thành viên tinh nhuệ nhất của Thần Điện Hiệp Sĩ lại đi lang thang bên ngoài, mặc giáp đầy đủ vào ban đêm? Họ có thực sự đang thực hiện một nhiệm vụ bí mật nào đó mà họ phải đi lại như vậy vào ban đêm không?

Tại sao không có thương vong nào khi một cuộc tấn công quy mô lớn như vậy diễn ra, và tại sao chúng chỉ chạy trốn qua một cổng dịch chuyển? Nếu đó là một cuộc tấn công, chúng sẽ không chọn một nơi khác sao? Chúng sẽ được lợi gì khi tấn công những đội quân tinh nhuệ đó?

Bài báo chỉ ra nhiều điều đáng ngờ khác nhau và nói rằng có một điều gì đó khác đang diễn ra đằng sau hậu trường mà chúng tôi không biết.

Họ tin rằng có nhiều điều hơn thế, dù họ không dựa vào sự thật mà chỉ là những nghi ngờ đơn thuần, và giọng điệu của họ rất tự tin đến mức đó gần như là một sự xúc phạm đối với Đế quốc.

Với vẻ mặt kiên quyết, Charlotte nhìn vào từng thành viên của câu lạc bộ.

"...Những người này sẽ gây ra rất nhiều rắc rối. Thật sự đấy."

'Mấy người bị điên hay thực sự muốn chết?', đó là những gì cô cố gắng báo hiệu cho họ.

Tất nhiên, Charlotte đã rất tức giận.

"Không, may mắn thay là từ trước đến nay không ai đọc cũng như quan tâm đến tờ báo này. Các người nghĩ rằng bản thân có thể nói bất cứ điều gì mình muốn chỉ vì là học viên của Temple sao? Đây là một sự xúc phạm đối với cả Thần Điện Hiệp Sĩ và Hoàng gia! Tạ ơn các Thần linh là không ai từng đủ quan tâm đến những bài báo suy đoán vô nghĩa của các người!"

Charlotte rất tức giận và hét lớn vào mặt các tiền bối.

Nhưng tôi không thể không biết lý do thực sự đằng sau cơn giận của cô nàng. Bài báo đã đưa ra một vài kết luận rất gần với mặt khuất của Hoàng gia cũng như Thần Điện Hiệp Sĩ. Ý là, tất cả đều đáng ngờ ngay từ đầu.

Tuy nhiên, Charlotte trở nên tức giận đến vậy vì cô biết rằng nếu những người khác cẩn thận đọc bài báo này mà không có sự kiểm duyệt, mạng sống của họ sẽ gặp nguy hiểm.

Cứ như thể họ đang yêu cầu được lôi ra đường để bị giết vậy.

Mọi người đều run rẩy trước cơn giận tột độ của Công chúa; tôi cũng không ngoại lệ.

Tôi sợ muốn tè ra quần!

Charlotte không ngừng hét lên khi cô nhìn qua các ấn phẩm khác bên cạnh ấn phẩm đó.

"Tất cả những thứ này chỉ là tin đồn và suy đoán sai lầm! 'Có phải có tín đồ của Ma Thần Giáo Đoàn ở Temple không?', 'Có

lực lượng Cách mạng nào ở Temple không?', 'Có thành viên của Hội Phép Thuật bên trong Temple không?', thật sự... Các người chỉ viết bất cứ điều gì nảy ra trong đầu sao?! Điều này thậm chí còn không đáng để viết. 'Có ma ở Temple không?' Tại sao các người lại viết những bài báo như vậy?!"

Ngoài ra, một vấn đề cũng đang xảy ra với tôi.

[Nhiệm vụ xuất hiện - Lực lượng Cách mạng]

[Mô tả: Có tin đồn rằng có Lực lượng Cách mạng ẩn náu bên trong Temple.]

[Mục tiêu: Khám phá sự thật đằng sau những tin đồn.]

[Phần thưởng: 300 Điểm Thành Tích]

[Nhiệm vụ xuất hiện - Hội Phép Thuật]

[Mô tả: Có tin đồn rằng các thành viên của Hội Phép Thuật đã xâm nhập vào Temple.]

[Mục tiêu: Khám phá sự thật đằng sau những tin đồn.]

[Phần thưởng: 300 Điểm Thành Tích]

[Nhiệm vụ xuất hiện - Bóng ma của Temple]

[Mô tả: Có tin đồn rằng có ma ám Temple.]

[Mục tiêu: Khám phá sự thật đằng sau những tin đồn.]

[Phần thưởng: 300 Điểm Thành Tích]

Ba nhiệm vụ xuất hiện ngay lập tức. Cái gì? Nơi đó giống như một cái máy bán nhiệm vụ sao?

"Và cái này là gì? Tuyệt vời. Tôi không biết liệu các người có nghĩ đây là một sự nhượng bộ lớn khi không nói rằng chúng ở trong Đế quốc, mà lại nói rằng có điệp viên ác quỷ ở Temple không? Thật sao...? Temple có kết giới riêng để đẩy lùi ác quỷ. Mấy người nghĩ ác quỷ có thể vào đây như thế nào?"

[Nhiệm vụ xuất hiện - Ác quỷ của Temple]

[Mô tả: Có tin đồn rằng điệp viên ác quỷ đã xâm nhập vào Temple... Ô, đó là bạn!]

[Muc tiêu: lmao... xin lõi...! LMAO...!!]

[Phần thưởng: 😊 🖕]

['Nhiệm vụ - Ác quỷ của Temple' đã bị xóa.]

Tên điên đó lại nữa.

Charlotte lắc đầu và hướng mắt về phía ba người đó như thể cô không thể để yên cho họ.

...Điệp viên ác quỷ nào cơ?

Có phải tất cả những gì những kẻ ngốc đó viết đều đúng một cách bất ngờ không? Charlotte bật cười khi cô lục lọi các ấn phẩm khác, tự hỏi liệu chúng có thể còn vô lý hơn nữa không.

"Cái này là cái quái gì—"

"Ch-charlotte. Dùng lại, nghỉ một chút đi."

Nếu không, tôi sẽ bị ngập trong nhiệm vụ mất!

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

Thanks For Reading